

תפ"ח 56802/12/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 56802-12-19

בפני: כב' ס. הנשיאה, השופט אריאל ואגו - אב"ד כב' השופט אלון אינפלד כב' השופט אריאל חזק

מדינת ישראל באמצעות פמ"ד - עו"ד איילת קדוש

המאשימה:

נגד

פלוני ע"י ב"כ עו"ד עפרה סיבוני

הנאשם:

גזר דין

(גרסה מותרת לפרסום)

השופט א. אינפלד:

כללי:

1. הנאשם, יליד 1950, הורשע על פי הודאתו בעבירות המין החמורות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן (שלא במסגרת הסדר טיעון לעונש), כלפי הצעירה בבנותיו, ילידת 2002 (להלן: "הקטינה" או "המתלוננת").

כתב האישום והוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם:

2. מעובדות החלק הכללי שבכתב האישום המתוקן, בהן הודה, עולה, כי הנאשם ניהל בעבר מערכת זוגית עם א.ב, ולהם שני ילדים משותפים, ביניהם הקטינה, ילידת שנת 2002, אשר התגוררה בבית אמה ביחד עם אחיה, בעוד הנאשם התגורר בביתו שלו, בנפרד מהם. בין השנים 2014 ועד למועד מעצרו, ה- 3.12.19, ביצע הנאשם בביתו הקטינה מעשים מיניים, ללא הסכמתה, במספר רב של הזדמנויות, במקומות שונים ובתדירות שהחלה בפעם בשבוע והגיעה לשלוש פעמים בשבוע.

עמוד 1

3. על פי האישום הראשון, במועדים רבים, לאחר [...], בביתו של הנאשם ובמחסן שבחצר, עיסה הנאשם את גופה של הקטינה ואת ישבנה כשהיא לבושה. בחלק אחר של המקרים הרים את חולצתה במהלך העיסוי, נגע בפלג גופה העליון, וניסה לגעת בה בחזה, ואולם זו הצמידה ידה לגופה ומנעה ממנו מגע בחזה. על מעשים אלה חזר הנאשם פעמים נוספות. פעמים אחרות, הנאשם הפשיט את הקטינה והותירה בתחתונים וחזייה, ביקש ממנה שלא תתנגד, משום שזה חלק מהעיסוי, אז עיסה את גופה ואת ירכיה וניסה בידיו לגעת באיבר מינה, אך הקטינה מנעה זאת ממנו. אף על מעשים אלה חזר הנאשם פעמים נוספות במהלך אותה תקופה.

4. במועד נוסף, ה- 3.7.17, שהה הנאשם ביחד עם בתו הקטינה בבית מלון במשך חמישה ימים, שם הראה לה קונדום שהביא עמו, ואמר לה כי הם מוכנים לקיים יחסי מין, וכי עליה לסמוך עליו ולא לפחד. הקטינה בתגובה החלה לבכות, אך לאחר שאמרה לנאשם כי תתקשר לאמה, הוא הניח לה. ואולם באותה שהייה במלון, כאשר ישנה הקטינה, נגע בה הנאשם בחזה, וזו התעוררה, החלה לבכות, והדפה את ידו מגופה.

5. במועדים אחרים באותה תקופה, נהג הנאשם להגיע בימי שבת לבית הקטינה, שם ביקש ממנה במספר רב של הזדמנויות לצאת עמו מהבית בתואנות שונות. משהסכימה להצטרף אליו, ביצע בה במקומות שונים מחוץ לביתה מעשים מגונים כגון נשיקות בפיה, נגיעות בחזה, בישבן ובאיבר המין שלה מעל בגדיה. בחלק מהמקרים הצמיד את גופו לגופה של הקטינה ובחלקם הכניס ידו מתחת למכנסיה ונגע באיבר מינה ובישבנה. לפעמים, כאשר הקטינה סירבה להגיע לביתו של הנאשם, הוא הורה לה לשלוח לו תמונות שלה ושל גופה, וזו נענתה לדרישתו. אף בימי הווסת החודשי, דרש ממנה שתשלח לו תמונה המוכיחה שהיא במחזור. בימים כאלה היה הנאשם מעסה את גופה מבלי להפשיטה והיה נוגע בגופה ובחזה מעל בגדיה.

6. עוד תואר, כי פעמים רבות בין השנים 2017 ועד למעצרו עיסה הנאשם את הקטינה, הכניס את ידו מתחת לחולצתה, פתח את חזייתה ונגע בחזה החשוף. בהמשך הפשיט אותה מבגדיה בפלג גופה התחתון, ובעודה עירומה עיסה את גופה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. בחלק מהאירועים, כתוצאה ממעשיו, בכתה הקטינה וביקשה ממנו שיחדל ממעשיו. עוד תואר כי בחלק מהאירועים, במהלך תקופה של כחצי שנה, החדיר הנאשם את אצבעותיו לפי הטבעת של הקטינה, וזו בכתה מכאבים, אך הנאשם המשיך במעשיו ופסק מהם רק לאחר כחצי שנה. בשלב מסוים הנאשם אף החדיר לאיבר מינה של הקטינה צעצוע מין, וזו בכתה והפצירה שיחדל מכך, בתגובה אמר לה הנאשם שתהנה ולא תצעק.

7. בחלק אחר של המפגשים ביקש לשכב על הקטינה ולהתחכך בה כשהיא עירומה, אך זו סירבה וביקשה כי סדין יחצוץ ביניהם, אז שכב על גופה העירום כשסדין מפריד ביניהם. אירוע נוסף התרחש ביום 5.10.19, אז עיסה הנאשם את גופה העירום של הקטינה. במהלך העיסוי, הכניס אצבעותיו לאיבר מינה, ולמרות שהלינה בפניו שהוא מכאיב לה, לא חדל וביקש ממנה ליהנות מכך. אירוע דומה התרחש ביום 24.10.19 במחסן בחצר ביתו של הנאשם.

8. במהלך החודשים אוגוסט לדצמבר בשנת 2019 דרש הנאשם מהקטינה להגיע לביתו בטרם המפגש עם החבר שלה. שם, במחסן החצר או בבית, הפשיט אותה מבגדיה, השכיבה על מזרן, עיסה את

גופה וליקק באמצעות לשונו את איבר מינה.

9. בגין מעשיו באישום זה הורשע הנאשם בעבירות הבאות על חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"): **עבירות רבות של מעשים מגונים במשפחה**, לפי סעיף 351 (ג)(2) (קטין בן משפחה) בנסיבות סעיף 348(ב) לחוק (מעשה מגונה) ובנסיבות סעיף 345(ב)(1) (קטינה שטרם מלאו לה 16 שנה) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק (שלא בהסכמתה החופשית); **עבירות רבות של מעשים מגונים במשפחה** לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק (קטין בן משפחה) בנסיבות סעיף 348(ג) לחוק (שלא בהסכמה); **מספר עבירות של מעשה סדום במשפחה** לפי סעיף 351(א) לחוק (קטין בן משפחה) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק (שלא בהסכמה חופשית) ובנסיבות סעיף 347(ב) לחוק (מעשה סדום), **ומספר עבירות של מעשה אינוס במשפחה**, לפי סעיף 351(א) לחוק (קטין בן משפחה) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק (ללא הסכמה חופשית).

10. **באישום השני** שבכתב האישום המתוקן הודה הנאשם כי במהלך שנת 2018 סטר לפניה של הקטינה, שעה שסירבה לבקשתו להיפרד מהחבר עמו יצאה באותה תקופה. כן הודה כי בתקופה הרלוונטית נישק את הקטינה בפיה, וזו ירקה לעבר הרצפה, אז הנאשם בתגובה סטר לפניה. במעשיו אלה **הורשע בשתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי**, לפי סעיף 379 (תקיפה) בנסיבות המחמירות האמורות בסעיף 382(ב)(2) לחוק (עבירה בקטין על ידי האחראי).

תסקיר נפגעת העבירה

11. התסקיר העוסק בעניין הנפגעת, מעמיק, מפורט ועתיר תיאורים, חלקם קשים, אודות רגשות המתלוננת, ראיתיה את תקופת הפגיעה ומצבה הרגשי המורכב היום. הקריאה אינה פשוטה, והדברים נוגעים ללב. אולם, כדי לשמור על צנעת הפרט, נמנע בהבאת הפרטים והתיאורים שנחשפו בתסקיר, ונביא להלן אך מעט, בבחינת תמצית, עם חלק מהערות עורכת התסקיר בעניינה של הקטינה, תוך הימנעות מתיאור קרוב מדי, או כניסה לפרטי הדברים.

12. מהתסקיר עולה, [...]

13. הקטינה, [...]

14. בתסקיר [...]

15. התסקיר מתאר [...]

16. במישור המשפחתי, [...]

17. הקטינה הדגישה כי הודאת הנאשם במיוחס לו הייתה מאוד משמעותית מבחינתה, כי ציפתה שיודה בשלב מוקדם יותר של ההליך, והתקשתה מאוד לקבל את שקריו והכחשותיו בשלב העימות. ביחס לתוצאת ההליך ביקשה לומר: "חשוב לי להגיד לשופטים שאני מצפה שהוא יישב כמה שיותר שנים במאסר. זה ישמח אותי ואני אהיה רגועה. תרד לי אבן מהלב שהוא שם ולא ייצא בקרוב".

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

18. הנאשם, כבן 72 בעת כתיבת התסקיר, אלמן, אב לשישה ילדים וסב לנכדים. ארבעת ילדיו הגדולים הינם פרי נישואיו, שנמשכו 41 שנים עד שנפטרה אשתו, לפני כ-13 שנים. הקשר עם אשתו תואר על ידי הנאשם כקשר טוב. שני ילדיו הנוספים, הקטינה ואחיה, נולדו, כאמור, ממערכת יחסים זוגית ממושכת אותה ניהל עם אמם, בידיעת אשתו. קשר שהתאפיין בהתקרבות והתרחקות, וללא בסיס רגשי. עוד לדבריו, קשר זה הסתיים לפני מספר שנים ואין לו קשר עם אמה של הקטינה.

19. לדברי הנאשם, בצעירותו עסק בתחום [...], והיה מוכר מתחום עסוק זה. בתקופה מאוחרת יותר עבד בתחום הבניה, בעקבות הפחתה בעבודתו כנגן, והצורך לפרנס את שני ילדיו שנולדו מהמערכת הזוגית שניהל מחוץ לנישואיו. בשנתיים האחרונות טרם מעצרו לא עבד, והתקיים מקצבת פנסיה.

20. כעולה מהתסקיר, לראשונה בחיי הנאשם מוגש נגדו כתב אישום. עורכת התסקיר התרשמה כי יחסיו כלפי ילדיו מאותה מערכת זוגית, הקטינה ואחיה, היו מלווים באמביוולנטיות וביחסים מרוחקים, אשר הביאו לקשר רופף עמם. באשר לקטינה, הנאשם הדגיש בפני עורכת התסקיר כי דאג לסיפוק צרכיה הכלכליים והחומריים בגיל ההתבגרות, ועמל על פרנסתו כדי לספק צרכים אלה מתוך תחושת אחריות ומחויבות כלפיה. עם זאת לא נטל חלק בגידולה, ולמעט התמיכה הכלכלית, שמר על ריחוק רגשי ביניהם.

21. **באשר לביצוע העבירות** - הנאשם הודה באופן פורמאלי בעבירות, אך התקשה לבחון ולהסביר את המניעים שהובילו אותו לביצוען. הוא שיתף בתחושת הבושה הקשה והתקשה להודות במעשים אלה. הנאשם אף שיתף כי התנגד לקשר שהיה לקטינה עם בני זוג שונים, שאינם הולמים את מעמדו המכובד בעיר, לדעתו. **עורכת התסקיר התרשמה** כי מעורבותו של הנאשם בחיי הקטינה סבו סביב צרכיה החומריים וסביב התערבותו בקשרים זוגיים שניהלה, תוך התעלמות מצרכיה הרגשיים וצמצום תפקידו כדמות אבהית. עוד התרשמה, כי הנאשם מתאפיין באישיות [...], עם קושי לגלות אמפתיה כלפי הקטינה ולהבין את חומרת מעשיו.

22. **התרשמות השירות מגורמי סיכון וסיכוי אצל הנאשם** - מבחינת "גורמי הסיכון" הרי שמדובר באדם בעל יכולות קוגניטיביות ומילוליות תקינות, נעדר הרשעות קודמות ובעל יכולות תפקודיות, שדאג לאורך השנים לפרנסת משפחתו. לצד זאת, "גורמי הסיכון" נובעים מכך שמדובר במי שמרכז בעצמו, בצרכיו וברצונותיו האישיים. הנאשם גם בעל תכונות אופי שלא יפורטו כאן, המגבירים סיכון. הודגש כי הנאשם מתקשה לבחון צדדים כושלים בהתנהגותו הפוגענית במערכות היחסים שניהל בכלל, ובהתנהגות המינית כלפי הקטינה לאורך זמן, בפרט. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוקט בעמדות קורבניות, במיקוד שליטה חיצוני ונוטה להשליך האחריות והאשמה על אחרים. כן התרשם השירות כי הנאשם תופס באופן לקוי את יחסיו עם הקטינה, כשמעשיו כלפיה מצביעים על מניפולציה, תכנון, פיתוי ושימוש בסמכותו כאב לסיפוק מאוויו המיניים.

23. **סיכומו של דבר**, נוכח הקושי של הנאשם לבחון את נסיבות מעשיו והתנהגותו הפוגענית, ולו באופן ראשוני, שירות המבחן התרשם כי הצהרותיו להשתלב בטיפול קשורות לרצון להשפיע על ההליך בלבד, וכי בשלב זה הנאשם אינו פנוי להשתלב בהתערבות טיפולית משמעותית מחוץ לכותלי הכלא. נוכח האמור, **הומלץ על ענישה מוחשית משמעותית בדמות מאסר בפועל, מאסר מותנה מרתיע ופיצוי**

לקטינה.

טיעוני הצדדים לעונש

ראיות מטעם הנאשם לעונש:

24. עדות אופי נמסרה מטעם בנותיו היותר גדולות של הנאשם, בנות שנולדו במסגרת נישואיו, שהן אחיות למחצה של המתלוננת. הראשונה, ס', סיפרה בהתרגשות אודות החיים בחיק המשפחה, שהיו מלאים בשמחה, ובתחושה של מסירות ועזרה מתמדת מצד ההורים, שבאו לידי ביטוי גם ברגעי משבר שחוותה העדה, ומסירות הנאשם לטפל באחד מילדיה שהיה בעל קשיים מסויימים. היא תיארה את אביה, הנאשם, כאדם מוכר ואהוב על הכל. לדבריה, מאז היוודע האשמות נגד הנאשם השתנו חייהם של בני המשפחה, שאינה מעכלת ומתקשה להאמין. הבת ס' גינתה את המעשים של אביה, איחלה שיקום לקטינה ואף הציעה לה את עזרתה. לצד זאת, ביקשה העדה את רחמי בית המשפט על אביה, כשהיא מציינת את מצבו הבריאותי ומצבו המוגבל לאחר שעבר שבץ מוחי. כן ביקשה שלא להותיר המשפחה יתומה מאב, לאחר שהאם נפטרה לפני שנים, בגיל צעיר יחסית.

25. הבת השנייה שהעידה, ט', חיזקה את דברי אחותה וציינה כי גדלו בצל משפחה נורמטיבית וחמה, כשהנאשם תמיד פינק את בני המשפחה ודאג להם בכל שנדרש. ט' סיפרה על מידת הגיבוש המשפחתי לאחר מות האם, שחסרונה מורגש מאוד. אף עדה זו איחלה לנפגעת איחולי שיקום והצלחה וביקשה להתחשב במצבו הנפשי והרפואי של אביה, במטרה לזכות לבלות עמו בשנים שעוד נותרו לו.

26. עוד הוגשה אסופת מסמכים רפואיים אודות מצבו הרפואי של הנאשם, מהם עולה כי הנאשם עבר שבץ מוחי בחודש [...], תיפקודו נפגע באופן משמעותי ונכון לחודש אפריל, הצליח לאכול לבד אך נזקק לעזרה כמעט לכל דבר אחר.

טיעוני המאשימה לעונש:

27. את טיעוניה הגישה המאשימה בכתב, בהם היא מתארת את חומרת העבירות שביצע הנאשם בקטינה, שהיא לא אחרת מאשר בתו הצעירה, בשר מבשרו, במשך כחמש שנים ובתדירות של מספר פעמים בשבוע, במעשים שהסלימו באופן הדרגתי עד כדי עבירות קשות של מעשי אינוס ומעשי סדום. המאשימה עותרת להתייחס אל מסכת הזוועות המיוחסות לנאשם בכתב האישום כאל סדרת מעשים מתמשכת, המהווה אירוע אחד, המצריך קביעת מתחם ענישה אחד בגין כל העבירות המפורטות בו. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו, בהם שלמות גופה ונפשה של הקטינה, כבודה, האוטונומיה של גופה, פרטיותה, צניעותה וזכותה להתפתחות תקינה, והפנתה לפסיקה רלוונטית לצורך המחשת מדיניות הענישה המקובלת, כפי שיפורט בהמשך.

28. באשר לנסיבות הקשורות במעשיו של הנאשם, הדגישה ב"כ המאשימה את העובדה שמדובר במספר רב של אירועים ולא במעידה חד פעמית, את אחריותו המלאה של הנאשם למעשיו, ואת פוטנציאל הנזק נוכח גילה הצעיר של הקטינה, המצויה בעיצומו של תהליך גיבוש הזהות העצמית, כעולה מתסקיר

הנפגעת. כן הדגישה את הפגיעה הנפשית כפי שזו תוארה בתסקיר, ואת תקופת הפגיעה בה הצליח הנאשם ליצור תלות בו ואף תחושת "שבי פסיכולוגי", עד לכדי שליטה מלאה בגופה ובנפשה הרכה. התובעת הצביעה עוד על הערכת עורכת התסקיר כי מצב הנפגעת מצריך טיפול אינטנסיבי ומשמעותי לעיבוד החוויות הקשות, שיכול להימשך על פני שנים רבות. נוכח האמור, ובאופן שיהלום את חומרת מעשיו עתרה המאשימה למתחם ענישה שנע בין 15-20 שנות מאסר בעניינו.

29. בתוך המתחם סבורה המאשימה, כי יש לקחת בחשבון את הודאת הנאשם, אשר חסכה את עדותה הקשה של הקטינה על דוכן העדים. כן ציינה שיש לשקול את לקיחת האחריות מצדו, אף שזו לא באה לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, משכך, לטענתה, אין להעניק לדבר משקל משמעותי לקולא. עוד ציינה לקולא את העדרו של עבר פלילי. באשר לשיקולים בדבר גילו המבוגר של הנאשם ומצבו הבריאותי, טענה כי הם אינם מהווים שיקול לקביעת מתחם ענישה נמוך מזה שהציעה, אך יכולים לשמש כגורם המשפיע על קביעת העונש בתוך המתחם. בהקשר זה אף הדגישה, כי גילו המבוגר של הנאשם הינו דווקא פרמטר הפועל גם לחומרא, שעה שבהיותו בגיל שכזה ובעל ניסיון חיים, הרשה לעצמו לנצל את מעמדו כראש המשפחה, כדמות של מבוגר בחיי הקטינה, באופן שהעצים את השליטה והתלות בו.

30. עוד לחומרא עמדה המאשימה על ההתרשמות השלילית של שירות המבחן ביחס לעיוותי החשיבה של הנאשם, המניפולציות שנקט כלפי הקטינה, שיטות הניצול באמצעים חומריים, תוך הפניה לחלקים בתסקיר המעידים על כי ההודאה פורמלית בלבד. המאשימה אף הפנתה לעמדת הקטינה, ורצונה שהנאשם ירצה עונש ממושך. עוד טענה גם כי יש להעניק משקל משמעותי לגורם ההרתעה. נוכח השיקולים לחומרא ולקולא עתרה ב"כ המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם באמצעו של מתחם הענישה, לצד מאסר על תנאי מרתיע, התחייבות ופיצוי משמעותי לקטינה.

טיעונים לעונש מצד ב"כ הנאשם:

31. ב"כ הנאשם פתחה את טיעוניה בהבעת אמפטיה כלפי כאבה של הקטינה כתוצאה מהמעשים הנלוזים שהנאשם ביצע בה. לצד זה ביקשה להביע בשמו של הנאשם את צערו העמוק, ולשתף בתחושת הבושה הקשה של הנאשם ש"אוכלת אותו מבפנים". בושה, וחמלה כלפי המתלוננת, שהיא לשיטת ב"כ הנאשם כנה מאוד. ב"כ הנאשם ציינה, כי מדובר בנאשם סיעודי, שלקה בשבץ מוחי, אושפז בבית חולים ועבר למר"ש. בעת הטיעון, הוא מתקשה לבצע פעולות בסיסיות והכרחיות, ונעזר באסיר ששוהה עמו או נעזר בכיסא גלגלים או במקל הליכה.

32. זאת ועוד, הסנגורית הדגישה כי הנאשם ניהל את כל שנות חייו כאדם נורמטיבי, היה מוכר בציבור בזכות תפקידו [...], ללא עבר פלילי וזו לו פעם ראשונה מאחורי סורג ובריח. עו"ד סיבוני אף עתרה להתחשב בהודאה באשמה, שחסכה את העדת הקטינה ובכך הסב לה הנאשם הקלה גדולה.

33. לטענתה, נקודת המפנה בחיי הנאשם חלה עם פטירתה של אשתו לאחר שנות נישואים ארוכות, באופן שערער את מצבו הנפשי, וגרם לפגיעה בדימויו העצמי על רקע גילו המתקדם וההשלכות הקשורות בכך. לשיטתה, בעצם העובדה שהנאשם לא גידל את הקטינה, שהינה פרי מערכת יחסיו עם אישה אחרת מחוץ

לנישואים, הרי שלא הייתה ביניהם מערכת יחסים רגילה, ותפיסה לקויה של מערכת יחסים זו מצדו של הנאשם הובילה אותו לבצע את אשר ביצע.

34. בהתייחס למתחם הענישה שהציעה המאשימה, הטעימה הסניגורית כי הוא מתבסס על מקרים חמורים מהנדון דנן, והפנתה למקבץ פסיקה, המשקף לטעמה מתחם ענישה שנע בין 6 עד 15 שנות מאסר.

35. **הנאשם**, בדבריו לבית המשפט, התנצל על מעשיו ועל הפגיעה בביתו, היקרה לו לא פחות משאר ילדיו. לדבריו, אינו רגיל למעשים כאלה, ואינו אדם שכזה. לדבריו "עשיתי מעשה שלא יעשה" והדבר נחשב כאסון בעיניו. הנאשם ביקש סליחה ומחילה על מעשיו, "אני מאמין שהבית שלי תשתקם, אני מקבל מה שמגיע לי באהבה" (עמ' 25 לפרוטוקול).

דין והכרעה

הפגיעה בערכים המוגנים:

36. קולמוסין נשברים על ידי בתי המשפט המנסים, שוב ושוב, להביע במלים דלות את גודלה של מידת האשם, של הפוגע פגיעה מינית בתוך המשפחה. מקלדות נשחקות, בניסיון השופטים לתאר ולו באופן שטחי את עומק המצוקה של הנפגעות והנפגעים. כאב אחר כאב, דמעה אחר דמעה, שוב ושוב, רואים אנו את התוצאות הקשות, שומעים את הצער ונחרדים מעוצמת הרוע.

אבל, אין להפוך את ריבוי הטרגדיות לסטטיסטיקה. בכל פעם ופעם, יש להטות אוזן לנפגעת שלפנינו, שהיא לעולם בבחינת "עולם ומלואו", לדעת את שמה אף אם אין לפרסמו, להשתתף במצוקתה ולהכיר בכאבה. בכל פעם ופעם, יש להישיר מבט אל מי שהפך את האמון האנושי הבסיסי ביותר, אמון של ילד בהורה, וניצל את כוחו לסיפוק גחמותיו, תוך אדישות מוחלטת לרמיסת צלם האנוש של יוצא חלציו. יש להישיר מבט, כדי לאמוד את מעשיו, על רקע מכלול חייו, לטוב ולרע, ולהחליט על עונשו "כְּדִי רְשָׁעֲתוֹ בְּמִסְפָּר" (דברים כה), ובהתאם להנחיית המחוקק.

37. אף כאן, למרות שלא שמענו את עדות הנפגעת באופן ישיר, חשנו את כאבה דרך תסקירה, אשר אך תמציתו הובאה לעיל. מעשיו הרעים של הנאשם, כמו גם כאבה של הנפגעת, יעובדו בתהליך ההבניה הקבוע בחוק העונשין. כמצוות המחוקק, נפתח במנייה פורמאלית של הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם.

38. במעשיו הנלוזים, פגע הנאשם פגיעה קשה בערכים המוגנים, בהם כבוד האדם המתבטא בפרטיותו וצניעותו; חירות הפרט, המתבטאת באוטונומיה של האדם על גופו; ההגנה על שלמות גופם ונפשם של קטינים בכלל, ובתוך ביתם בפרט; זכות הילד והמתבגר להתפתחות נפשית ומינית תקינה; ההגנה על כל אדם מפני שימוש בכוח, בסמכות וביצירת תלות מכל סוג שהיא לשם סיפוק יצרים מיניים; והגנה על קטינים מפני ניצול לרעה של האמון שהם רוחשים לבני משפחתם בכלל, ולהוריהם, בפרט. ביחס לאישום השני בו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי, נפגע הערך המוגן של הזכות לכבוד, לביטחון הגוף ולחירות.

ריבוי עבירות:

39. יצוין, כי אף על פי שהאישום השני מייחס לנאשם שתי עבירות תקיפה כלפי המתלוננת, הרי שמדובר בהתנהגות אלימה שאינה מנותקת מעבירות המין. המדובר בחלק ממערך השליטה בנערה ויחסו הקנייני של הנאשם כלפיה. שהרי, האלימות הייתה פועל יוצא מסירובה של הקטינה להיפרד מבן זוגה, ולאחר שירקה על הרצפה לאחר שנישק אותה בפיה. משכך, אין מקום לערוך הפרדה בין האירועים, ויש להתייחס אל כתב האישום על שני אישומיו כאירוע כולל אחד, המצריך קביעת מתחם ענישה אחד בגין כל העבירות המפורטות בו.

נסיבות ביצוע העבירות:

40. מדובר במתלוננת שחוותה פגיעה מינית קשה בגיל צעיר מאוד (החל מגיל 12 ועד לגיל 17 לערך), גיל משמעותי, ואולי קריטי, מבחינת ההשפעה שלו על המשך התפתחותה והתבגרותה. חומרת המעשים מתעצמת כמובן, נוכח העובדה שאלה בוצעו בתוך התא המשפחתי המצומצם, על ידי לא אחר מאשר אביה הביולוגי של הקטינה, שהינה בשר מבשרו. האב בגד באמון של בתו, כאשר ניצל את כמיהתה לדמות אבהית, חמה, יציבה ותומכת בחייה. הנאשם, שאמור היה לשמש לה כחומת מגן מפני פגיעות העולם הגדול שבחוץ, הפך הוא עצמו להיות לה אויב מבית, האויב הגדול ביותר בחייה עד עתה.

41. יש לתת **משקל מועט לטענת ב"כ הנאשם, לפיה העובדה שהנאשם לא גידל את הקטינה**, שהינה פרי מערכת יחסים שמחוץ למשפחתו העיקרית, מהווה נסיבה לקולא. נטען כי בפועל הנאשם הרי לא ניהל עם המתלוננת מערכת יחסים רגילה של אב ובת, ודבר זה הוביל לתפיסה לקויה של מערכת היחסים ביניהם. אכן, הנאשם לא היה חלק משמעותי בחייה של המתלוננת בגילה הצעיר יותר, ולמעשה, כעולה מתסקיר נפגעת העבירה בעניינה, הרי שהקשר ביניהם התהדק לאחר מות אשתו של הנאשם. ואולם, אמה של הקטינה שאפה לכך שהקטינה תזכה בדמות אב, שתשמש כתמיכה הורית בנערה המתבגרת. כך, הנאשם נהג בקביעות להיפגש עם הקטינה, לבוא לביתה, להזמין לביתו שלו ולסייע לה כלכלית. בשלב מסוים, החל הנאשם לבנות לעצמו מקום משמעותי בחייה. אולם, בעת ההתקרבות והכניסה לחי בתו, היו לנאשם גם תכניות אחרות, וכוונות נסתרות. הנאשם בחר לנצל את תמימותה של הקטינה ואת רצונה לקיים קשר הורי עם אביה, לסיפוק תאוותיו. זאת, תוך שהוא יוצר תוהו ובוהו בעולמה הצעיר והבלתי מגובש, באדישות אכזרית לרצונותיה, ועצימת עיניים לטובתה של ילדתו. לכן, קשה לראות כאן נסיבה מקילה ממשית, שיכולה לרכך בהרבה את הסלידה העמוקה מן המעשים החמורים שביצע הנאשם בביתו.

42. חומרה נוספת נעוצה בכך שהמעשים המכוערים **נמשכו על פני תקופה לא מבוטלת**, למעלה מארבע שנים. זאת, כאשר במשך הזמן **התדירות עלתה, הנאשם חצה עוד ועוד גבולות, עלה במדרגות החומרה והעצים את אינטימיות הפגיעה**, כמפורט בכתב האישום. כך הגיע הנאשם עד לביצוע מעשי סדום רבים על ידי החדרת אצבעות לפי הטבעת של הקטינה, כאשר הוא עוצם עיניו מלראות את כאבה. מעשיו המיניים של הנאשם כלפי המתלוננת התדרדרו עד לכדי ביצוע עבירות אינוס רבות, על דרך של החדרת אצבעות או צעצוע מין לאיבר מינה. מעשים שעשה להנאתו, תוך שהוא אוטם אזניו מבכייה, ומטיח בה שתהנה ולא תצעק.

43. לשם ביצוע המעשים, הנאשם ניצל את העובדה שאמה של הקטינה נאלצה להיעדר שעות ארוכות מהבית לצורכי עבודתה, על מנת להשתלט על מערך חייה של הקטינה, אם בהתערבות ביחסיה עם אחרים, בפעולות יומיומיות, תוך שהוא פוגע בחירותה ודורש ממנה, במניפולציות שונות, להיפגש עמו ולמלא אחר דרישותיו המיניות. בכך, **הנאשם בגד באמון שנתנה בו אמה של הקטינה** כאשר זו סמכה עליו ללא עוררין, ושיתפה אותו במידע אודות המתלוננת. ובכך, הוסיף הנאשם **ובגד באמון שנתנה בו בתו**, המתלוננת, אשר ביקשה לראות בו כדמות אב. התנגדותה של הקטינה למפגשים אלה כלל לא עמדה לנגד עיניו, ולא נגעה ללב. כך, גם בפעמים אשר סירבה להגיע לביתו של הנאשם, הוא לא הרפה ודרש ממנה שתשלח לו תמונות של גופה. פעמים אחרות, כפי המתואר באישום השני אף נקט כלפי גופה באלימות פיזית.

44. משקל נוסף לחומרה יש להעניק לאותו "**שבי פסיכולוגי**", בו הייתה לכודה הקטינה, עליו הצביעה עורכת התסקיר, במערכת היחסים המעוותת שיצר כלפיה הנאשם. כך, הדרישה שהקטינה תבוא אליו למעשה מיני, דווקא בטרם תפגוש בחבר שלה, מבטא את עוצמת האחיזה של הנאשם בה, החודרת גם להיבטים רגשיים, מעבר למיניים. היבט, שבא לידי ביטוי גם בתיאור בתסקיר הנפגעת, לפיו הנאשם הגיב בביטוי קנאה, כאשר הקטינה חבקה את כלבה. ביטוי נוסף לעומק השליטה של הנאשם באינטימיות גופה של בתו, יש בתיאור המחריד, שכאשר סירבה לעשות דברים מסוימים בטענה שהיא במחזור, דרש הנאשם תמונות שמוכיחות זאת, כדי שהוא יחליט להסתפק בפגיעה מינית מעל הבדים "בלבד".

למרות ההבנה של הקטינה כי מדובר במעשים פסולים, הרי שהמלכוד אותו יצר הנאשם, עורר בה פחד משתק מלחשוף את הפגיעה שמא יתנכל לה, לצד החשש והבושה מהסובבים אותה. מלכוד זה, אך חיזק את השליטה של הנאשם בקטינה והוביל למצב שהסבל והכאב, בגופה ובנפשה, הפכו למנת חלקה במשך תקופה ארוכה.

לפיכך, יש לשבח את עוז רוחה ותושייתה של הקטינה, כמתואר בתסקיר הנפגעת, על כך שהצליחה להתגבר על הכול, ולהגיש תלונה המגובה בראיות שהכינה מראש, וכך להציל עצמה מידי של הנאשם.

45. לכל אלה יש להוסיף את **הפגיעה הקשה שנגרמה לקטינה** בעקבות מעללי הנאשם במישורי חייה השונים, כפי שאלה עולים בהרחבה בתסקיר נפגעת העבירה, כאשר הקטינה מצויה אך בתחילת הדרך מבחינת עיבוד החוויות הקשות שעברה, ועוד ארוכה וקשה הדרך הטיפולית והשיקומית שצפויה לה, ואין לדעת עד לאן יצליח שיקומה להביאה. בהקשר זה ראוי לציין דברי כב' השופטת ארבל על הנזק הנפשי והרגשי שנגרם לנפגעי עבירות מסוג זה "את היקפו של זה לא ידע איש לאמוד, אך זאת נדע כולנו - כי מעשים אלה צורבים כברזל מלובן נפשו של ילד ומותירים צלקות שלעולם לא תימחינה" (ע"פ 10673/04 **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 1.6.08, הדברים נאמרו אמנם במסגרת דעת מיעוט, אך ההבחנה החדה עצמה צוטטה בהסכמה פעמים רבות, לרבות בבית המשפט העליון).

מדיניות הענישה הנוהגת:

46. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה לפסיקה, המשקפת לטענתה את מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לאותן העבירות שביצע הנאשם. לאחר עיון בפסקי הדין השונים מטעמה, יובאו להלן אלו הדומים יותר

בנסיבותיהם לאירוע של הנאשם דן:

47. כך, בע"פ 781/19 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 13.1.21, דובר על מערער שביצע שורה של עבירות מין בביתו (מגיל 15 ועד לקראת גיל 18), ביניהן אינוס (החדרת אצבעות לאיבר מינה), מעשי סדום (החדרת איבר מינו לפיה, כשהוא מכריח אותה למצוץ את האיבר ושופך זרעו בפיה), ניסיונות למעשי סדום (ניסיון להכניס איבר מינו לפי הטבעת של הקטינה) ומעשים מגונים (מגע בחלקי גופה, ליקוק של איבר המין ופי הטבעת, חיכוך איבר המין וחשיפת איבר המין בפניה), כן תוך כדי ניסיון לבצע המעשים אף תקף אותה וגרם לה לחבלות.

48. בגין מעשיו אלה הורשע המערער בבית משפט קמא לאחר שמיעת ראיות ונדון ל-17.5 שנות מאסר, ופיצוי למתלוננת בסך 200,000 ₪. המתחם שנקבע בערכאת הדין לא פורט. במסגרת הערעור על חומרת העונש קבע כב' השופט י. עמית, כי נוכח החומרה היתרה שבעבירות מין המבוצעות כלפי קטינים בתוך התא המשפחתי, הענישה היא מחמירה, ואף שהעונש שהושת על המערער הינו עונש כבד, הוא אינו חורג באופן קיצוני מרף הענישה הנוהג. בית המשפט עמד על חומרת העבירות, שבוצעו לאורך שנים, תוך שימוש בכוח ובאיומים מצד המערער, שאף למרות הבטחותיו כלפי הקטינה, לא כבש את ייצרו והמשיך לפגוע בה.

49. ע"פ 781/19 דומה בנסיבותיו לעניינו של הנאשם בנדון דידן, הן מבחינת משך האירועים, מבחינת גילאי המתלוננות ואף באופי המעשים המיוחסים בנסיבותיהם, לרבות הפגיעה הנפשית הקשה שנגרמה ומשפיעה על כל אורחות החיים, והמחירים האישיים הקשים שעוד תידרשנה לשלם. יוער, כי קשה לדייק עד מאוד בהשוואת הנסיבות השונות בין מקרה למקרה, בין אקט מיני כזה או אחר או בין מסכת עובדתית אחת לשנייה עד לכדי התאמה מוחלטת בין מעללי הנאשמים השונים. כללית נראה כי מבחינת המעשים המיניים ענייננו חמור יותר, במישור משך הפגיעה והגיל בו הדברים החלו. מצד שני נראה כי התוצאות שם היו דרמטיות יותר, והנאשם שם גם לא הודה אלא ניהל התיק ואף ערער על הרשעתו. לפיכך, אותו מקרה יכול לשמש כתקדים יעיל לענייננו, בשינויים המחויבים.

50. בעניין אחר, ע"פ 2032/19 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 14.6.20, נדון המערער בבית המשפט המחוזי ל-14 שנות מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים, לאחר שמיעת ראיות בריבוי עבירות מין שביצע בקטינה, החל בערך מגיל 9, בתקופה בה ניהל מערכת יחסים זוגית עם אמה. המעשים שיוחסו לו, כללו, בין היתר, מגע בחזה ונשיקה, הכנסת יד מתחת לשמלה ונגיעה באיבר המין, הכנסת יד מתחת לתחתונים וליטוף איבר המין, החדרת אצבעות לאיבר המין, חשיפת איבר המין של הנאשם ודרישה מהקטינה למצוץ אותו, בהיעדר שיתוף פעולה מצדה, דחף את ראשה בכוח לעבר איבר מינו והחדירו לפיה, חשיפת איבר מינו וחיכוכו בישבנה, חיכוך איבר מינו החשוף ברגלה של המתלוננת, הרמת חולצה, נגיעה ומציצה של השדיים, והצגת סרטים פורנוגרפיים בפניה. לצד זאת, אף נהג באלימות כלפיה.

51. באשר לעבירות המין, כאמור, קבע בית משפט קמא במכלול השיקולים מתחם ענישה שנע בין 10 לבין 16 שנות מאסר בפועל. יצוין כי המערער נשא באמתחתו עבר פלילי, כי אין זו פעם ראשונה בה הוא חוטא בעבירות מין, מסוכנותו המינית הוערכה כבינונית - גבוהה והוא לא לקח אחריות על מעשיו. בית המשפט העליון הסכים כי מדובר בעונש חמור ונוקב, השואף למיצוי הדין עם המערער, אף על פי כן קבע, כי הנסיבות שפורטו מצדיקות את חומרת העונש, ולא מצא הצדקה להתערב בו.

52. מתחם הענישה שהוצע שם אף הוא יכול לשמש אינדיקציה לענייננו, שכן מדובר באירועים דומים, אם כי בגיל צעיר יותר, אך לפרק זמן קצר יותר. עם זאת, אותו מקרה נעדר את רמת השליטה הקיצונית שבאה לידי ביטוי בענייננו. בשונה מענייננו, הנאשם דהתם היה בעל עבר פלילי ורמת מסוכנותו הייתה בינונית גבוהה והוא אף לא נטל אחריות למעשיו.

53. פסקי דין נוספים שהוגשו מטעם המאשימה כללו בין היתר נסיבות חמורות יותר, ומצאנו כי הינם פחות רלוונטיים לענייננו, כך למשל, בע"פ 1183/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, צירף הנאשם חבר נוסף לביצוע עבירות המין, ע"פ 7951/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** כלל עבירות מין בקטינה, הדחתה לסמים ואף ניצול מצב המונע התנגדות, ע"פ 6602/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** כלל מאות עבירות מין במשך תקופה ארוכה והחל מגיל צעיר במיוחד.

54. יחד עם זאת, בע"פ 6390/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.2.21), דובר בעבירות מין כלפי בת חורגת בת 12, שנלווה להם רכיב חמור במיוחד באשר המתלוננת נקלטה להריון ועברה הפלה. המדינה, בערעורה שהתקבל, ביקשה שייקבע מתחם ענישה הנע בין 14 לבין 17 שנות מאסר, פחות מבקשתה בהליך שלפנינו. עם זאת, יש לציין שדובר שם אמנם במעשי אלימות משמעותיים נוספים, אך עבירת המין שתוצאתה חמורה וקיצונית, הייתה עבירת מין יחידה.

55. **ב"כ הנאשם הגישה פסקי דין רבים** לביסוס מתחם הענישה. הדברים סודרו בטבלה המקלה על ההתמצאות, ואיתור התקדימים הרלוונטיים ביותר עבורנו. יודגש גם כי חלק מהתקדימים התייחסו לנאשמים שביצעו עבירות מין ביותר מקורבן אחד, חלקם התייחסו לנסיבות קלות יותר וחלקם אף מחמירות יותר. להלן סקירה של התקדימים שנמצאו יותר רלוונטיים לנסיבות בענייננו:

56. ע"פ 3619/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 3.9.15, עוסק בערעור הדדי על העונש, באשר למערער, שביצע עבירות מין בנכדתו, שהייתה כבת 5 בעת הפגיעה בה, והורשע בעבירות אינוס, ריבוי מעשים מגונים והתעללות מינית. בין היתר, כללו הנסיבות מספר פעמים בהם המערער ליקק את איבר המין של הקטינה. וכן, חרף בקשותיה, צעקותיה והעובדה שהקיאאה, ביקש שתלקק את איברו, ושתיגע בו. היה גם חיכוך אצבעו באיבר מינה והחדרת לשונו לאיבר מינה (הנסיבות מפורטות בהרחבה בסעיף 2 לפסק דינו של כב' השופט מזוז). בגין מעשיו אלה נדון המערער בבית המשפט המחוזי ל- 7.5 שנות מאסר בפועל ולעונשים נלווים.

57. בית המשפט העליון עמד על חומרת העבירות שביצע הנאשם בנכדתו, בציינו: **"דגש מיוחד ניתן לחומרה של עבירות מין בקטינים בני משפחה. מדרכו של עולם שילד גדל מתוך תלות ואמון מלא בהוריו וקרובי משפחתו הבוגרים, בהם הוא רואה את משענתו והם משמשים לו מודל לחיקוי בעיצוב עולם מושגיו וערכיו. פגיעה מינית בקטין על ידי הורה או קרוב משפחה בגיר אחר, כגון סב או דוד, יוצרים שבר גדול בעולמו הפנימי של הילד שספק אם הוא בר איחוי. מדובר בהפרת אמון מהסוג הקשה והשפל ביותר"**.

58. בית המשפט העליון קבע מפורשות כי העונש שנגזר על ידי בית המשפט המחוזי אינו תואם את חומרת המעשים ונסיבותיהם, בכך למעשה, אינו מגשים את עיקרון ההלימה בין חומרת המעשים לבין העונש, ואף אינו תואם את המדיניות שהותוותה בפסיקה. בית המשפט העליון הפנה לשורה של פסקי דין, בהם

התרחשו נסיבות דומות, המבטאים רמת ענישה חמורה יותר. כמו כן התייחס למתחמי הענישה שנקבעו בבית משפט קמא בעניינו של המערער, כאשר לכל עבירת אינוס מתחם שנע בין 7-10 שנים, ולכל עבירת מעשה מגונה מתחם שנע בין 4-7 שנים, וציין כי גזירת העונש הכולל על 7.5 שנות מאסר עומד ברף התחתון של עבירת האינוס בלבד, ולמעשה לא נותן ביטוי לכלל המעשים שהמערער ביצע.

59. משנקבע כי העונש שהוטל על המערער סוטה במובהק לקולא מהענישה ההולמת את חומרת מעשיו, אף תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות, הורה בית המשפט העליון לקבל את ערעור המדינה ולהשית עליו 9 שנות מאסר בפועל לצד העונשים הנלווים, תוך הדגשה שאין ערכאת הערעור ממצה את הדין. בהמשך לאמור, הוסיפה כב' השופטת ד' ברק-ארז כי הרף הנמוך של מתחם הענישה בגין האירוע כולו צריך להיות גבוה מזה שנקבע בבית משפט קמא בגינה של עבירת האינוס בלבד, כך גם לגבי הרף הגבוה של המתחם. אולם, ציינה כי אין להידרש בפירוט לקביעת המתחם, נוכח ההסכמה עם הענישה שהציע כב' השופט מזוז ובהתאם לגישה שאין למצות את הדין בגזירת העונש עם קבלת ערעור מדינה. בהקשר זה אף הוסיפה כי **"מלכתחילה הענישה במקרה זה הייתה צריכה להיות חמורה אף יותר מזו שעליה אנו מורים, בהתחשב בסוג העבירות שבהן הורשע המערער ובפגיעה המיוחדת הכרוכה בביצוען של עבירות מין במשפחה כלפי קטינים השמים את מבטחם באנשים בוגרים הקרובים אליהם"**.

60. יצוין כי הנסיבות המפורטות בכללותן בע"פ 3619/14 דומות לעניינו של הנאשם דן, אם כי המתלוננת דהתם הייתה בגיל צעיר הרבה יותר מהמתלוננת בעניינו. לעומת זאת, המעשים שבהם הורשע המערער דהתם התבצעו במהלך תקופה קצרה יחסית, בשונה מהפגיעה במתלוננת דן, שנמשכה במשך כארבע שנים, תוך שליטה כמעט מלאה במערך חייה. פסק דין זה מבטא את עמדתו העונשית של בית המשפט העליון במקרים מסוג זה, ויכול לשמש אינדיקציה מסוימת, בבואנו לקבוע את הרף התחתון של מתחם הענישה בהתאם למפורט לעיל, ובשים לב לכך שנקבע שם שאין בכך מיצוי הדין.

61. עוד הפנתה הסנגורית לע"פ 6098/17 **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 24.7.18, בו הורשע המערער במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מעשי סדום במשפחה ומעשה מגונה במשפחה, אותם ביצע בביתו, בהיותה קטינה (הפשיטה, ליטף את חזה, ישבנה ואיבר מינה, נשכב עליה, נצמד לגופה, חיכך את איברו באיבר מינה ובישבנה, נגע בגופה ובאיבר מינה, ביקש ממנה שתבצע בו מין אוראלי וניסה לשכנעה בתמורה למתנות, בהעדר הסכמה הכניס את איברו לפיה בניגוד לרצונה, ואף צילם אותה בעת שעשתה זאת). בית משפט קמא בחן את מכלול השיקולים וקבע כי מתחם הענישה בעניינו של המערער נע בין 6-12 שנות מאסר, וגזר עליו 10 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 75,000 ₪. בית משפט העליון דחה את ערעורו של המערער ועמד על חומרת נסיבות ביצוע המעשים, ואף כי סבר שהעונש שנגזר בסופו של יום על המערער נוטה במידת מה לחומרא אין הוא סוטה באופן מהותי מרמת הענישה המקובלת.

62. יצוין כי מדובר במעשים שבוצעו במתלוננת צעירה במעט מהמתלוננת דן. אולם, מדובר בעבירות שנעברו במשך שנתיים, תקופה קצרה מזו שבעניינו. כמו כן, אף המעשים שפורטו בנסיבותיהם מעלים מדרג חומרה נמוך ממעשיו של הנאשם דן, הכוללים בנוסף מעשי אינוס, מסוגים שונים, לתקופה משמעותית.

63. בעניין ע"פ 322/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 9.10.16, הורשע המערער במסגרת הסדר טיעון עומד 12

בעבירות מין במשפחה בביתו מקשר קודם, שהייתה כבת 15 וכמהה לדמות אב (ארבע עבירות של בעילה אסורה ומעשה מגונה) ונדון ל-13 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 100,000 ₪. בית משפט קמא קבע, כי מתחם הענישה בעניינו נע בין 8 ל-15 שנות מאסר בפועל. עיקר טענות המערער הופנו כלפי מתחם הענישה שנקבע בעניינו. בית המשפט העליון לא מצא טעם שמצדיק התערבות במתחם שנקבע ועמד על נסיבות החיים הקשות של המתלוננת, אותן ניצל אביה לסיפוק מעוות של מאוויי המיניים. נקבע כי העונש שנגזר אינו מן הקלים, אך חומרתו הולמת את המעשים שביצע במתלוננת ואינה סוטה באורח קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה. צוין כי למערער דהתם עבר פלילי מכביד, כי אינו ירא מהחוק, ולמרות הודאתו אינו מכיר בחומרת מעשיו ואינו נוטל אחריות.

יודגש כי עניינו הוא בבירור חמור יותר, באשר שם מדובר באירועים בודדים בלבד, ואצלנו מדובר ב"שבי פסיכולוגי" שארך שנים. מבחינה זו לכאורה התקדים יכול לשמש אינדיקציה, אך מחייב לכאורה החמרה משמעותית, נוכח הפער בין המקרים.

64. בענין אחר, ע"פ 3159/17 **פלוגי מדינת ישראל**, מיום 21.3.18, הוטל על המערער עונש של 9 שנות מאסר, במסגרת הסדר טיעון בו הגבילה עצמה המדינה לטעון עד 10 שנים. זאת, בגין עבירות מין כלפי בת מקשר קודם, הכמהה לדמות אב, שעניין בעילה ומעשי סדום, עת הייתה כבת 15 ולמשך שנתיים. בהיקש לע"פ 322/16, גם בענין מערער זה נקבע מתחם ענישה שנע בין 8 ל-15 שנות מאסר בפועל. בערעור נטען כי לא נכון היה להקיש לע"פ 322/16, באשר שם דובר במעשים תוך ניצול בוטה, וכאן התקיימה "הדדיות" ביחסים. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי עונשו של המערער מאזן כראוי בין כלל השיקולים, ואינו סוטה מרמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות.

אף מקרה זה קל בבירור מעניינו, באשר תקופת הפגיעה אצלנו הייתה ארוכה יותר, הפגיעה החלה בגיל צעיר יותר, ובעיקר משום שכללה מאפיינים בוטים של שליטה פסיכולוגית, מניפולציה וכפייה כוחנית אל מול התנגדות מפורשת וסבל בולט.

מתחם הענישה:

65. לאחר עיון בטענות ב"כ הצדדים, בכתב ובעל פה, בפסיקה העניפה שהוגשה מטעמם, שחלקה פורט לעיל, ולאחר בחינת הנסיבות הקשורות בביצועם של המעשים בשקלול הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, אציע לקבוע כי **מתחם הענישה בעניינו של הנאשם נע בין 12 ל-18 שנות מאסר בפועל**, ולהשית גם מאסר על תנאי של ממש ופיצוי משמעותי למתלוננת.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע המעשים:

66. בבואנו לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, יש לשקלל את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

67. יש להתחשב בעברו של הנאשם, ודרך התנהגותו במכלול חייו. לנאשם אין עבר פלילי, אך אין ליתן לכך משקל מופרז לקולא. הן משום שהעדר עבר פלילי אינו חריג בעבירות מסוג זה, הנעברות לא אחת בידי

מי שעד שנתפס נחשב לאדם נורמטיבי, והן משום שאין מדובר במעידה חד פעמית, אלא בסדרת עבירות ארוכה, שבוצעה באופן מתוכנן ומודע. יחד עם זאת, עומדות לפנינו **עדויות שתי בנותיו** האחרות של הנאשם. שמענו מפי בנותיו, על כך ששימש בכל אורחות חייו האחרות כאדם נורמטיבי וכאיש משפחה חם ותומך, כמפורט לעיל. לכך, יש בוודאי משקל. כן יש לקחת בחשבון את דבריהן כי "התפוצצות" הפרשה הסבה סבל לבני משפחתו המורחבת.

68. משקל חשוב לקולא יש לתת להודאת הנאשם באשמה בשלבים מוקדמים של ההליך. הדבר חשוב משום החיסכון במשאבי השפיטה, התביעה והזמן של העדים.

אולם, חשוב מכך בהרבה הוא **החיסכון בעדות הנפגעת על דוכן העדים אודות הזוועות שחוותה מאביה, על כל הקושי הכרוך בכך**, הן בעצם מסירת הדברים בפני בית המשפט, והן בידיעה כי מהימנותה עומדת למבחן. מתסקיר הנפגעת עלה כי ההודאה כשלעצמה הקלה על המתלוננת הקלה של ממש, ועל כך יש לגמול בהקלה מתאימה בעונש. זאת, בתוך המסגרת שנקבעה בדין.

69. יחד עם זאת, במישור המהותי של ההודאה, יוזכר כי התרשמות שירות המבחן היא שהנאשם אמנם הודה באופן פורמאלי בעבירות, אך התקשה לבחון ולהסביר את המניעים שהובילו אותו לביצוע, ובעיקר להכיר במשמעותן עבור הנפגעת. הבעת הרצון של הנאשם להשתלב בטיפול, לא הותירה רושם כן, והרושם היה שזו נועדה לשפר את סיכוייו בהליך המשפטי, כאמור בתסקיר שירות המבחן. עם זאת, **יש בכל זאת משקל מסוים לעצם הבעת החרטה**, ולו לפני בית המשפט עצמו. יש לקוות כי זו נאמרה שלא מהשפה ולחוץ, אלא ממקום כן, כלפי הפגיעה והכאב שהסב לבתו הקטנה לאורך שנים.

70. **מצבו הבריאותי של הנאשם הוא בעל משקל משמעותי ביותר**. למדנו מהתיעוד הרפואי כי הנאשם לקה בשבץ מוחי, כי אינו מתפקד כתמול שלשום, וכי נדרש לעזרה בביצוע פעולות יומיומיות בכלא. ברי, כי נאשם שמצבו הבריאותי מוגבל, מתקשה יותר, הרבה יותר, בעת ריצוי עונש מאסר מאחורי סורג וברח מאשר אדם צעיר, חסון ובריא.

71. באשר למשקל שיש לייחס **לגילו המבוגר של הנאשם**, יש ממש בטענת המאשימה כי שיקול זה משמש לשני הצדדים. במה דברים אמורים? הרי שהציפייה דווקא מאדם בגיל מבוגר, בעל ניסיון חיים היא לנהוג באחריות הדרושה כראש המשפחה, וכאישיות המבוגרת בחיי הקטינה, אליה העיניים נשואות ובה הלב בוטח. מבחינה זו, הנסיבה פועלת דווקא לחובתו. אך נתון זה נלקח בחשבון בשלב קביעת מתחם העונש הראוי. בשלב זה, בקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, גילו של הנאשם משמש כשיקול לקולת העונש. שיקול, המשתלב עם מצב בריאותו.

72. יש לקחת בחשבון גם את **עמדת הנפגעת**, ורצונה שהנאשם ירצה עונש ממושך. בהחלט ניתן להבין את שוועתה לריחוק פיזי משמעותי ממי שחדר לחייה, לגופה ולנפשה, וניצל אותה בצורה מכוערת כל כך. כמובן שעמדתו של קורבן העבירה אינה יכולה להכריע את הענישה בעניינו של הנאשם, שכן עניין זה נתון להחלטת בית המשפט. אולם, יש ליתן לעמדתה, ולשאירתה לשלוות נפש לתקופה ממושכת, משקל מסוים בתוך מכלול השיקולים.

73. מעבר לכל האמור, יש להטיל על הנאשם **מאסר על תנאי**, לשם הרתעה אישית לכשישתחרר. נכון גם

לפסוק לנפגעת **פיצוי ראוי**, אשר ישמש יכול לסייע לטיפול בה ולנזקים שנגרמו לה, בעקבות פגיעת הנאשם, ברוח האמור בתסקיר הנפגעת בעניינה. כמו כן, ישמש הפיצוי מסר מחזק עבור הנפגעת, כי הפגיעה בה הוכרה, וכי על הנאשם לשאת בחלק מהמחירים שהיא עתידה לשלם בחייה, וזאת לא רק בחירותו, אלא גם בכיסו.

סיכום ותוצאה:

74. כאמור, מדובר בנאשם שהשתמש בבתו הקטנה והקטינה, במשך גיל ההתבגרות, לאורך תקופה ממושכת, ככלי לסיפוק יצרו המיני. זאת, תוך ניצול מעמדו ההורי בחייה, תוך ניצול התלות שיצר אצלה ותוך ניצול המנוף הכלכלי שהיה בידו. מעשי הנאשם רעים וקשים, נלוזים ובזויים. הפגיעות שפגע הנאשם והנזקים שגרם, ישאירו צלקות לאורך כל חייה של הנערה הצעירה, בתו. על כן, ובהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, נקבע מתחם ענישה הנע בין עונש חמור מאוד לעונש חמור עוד יותר, כמפורט לעיל.

75. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה, ניתן משקל משמעותי מאוד לקולא, לחסכון בעדות הנפגעת ולמצבו הרפואי המורכב של הנאשם. משקל נוסף ניתן לעבר הנקי, להתנהגותו הנורמטיבית בתחומים אחרים, לחסכון בזמן שיפוטי ולהבעת החרטה. יחד עם זאת, בשים לב לעמדתה של המתלוננת ולעמדת שירות המבחן, לא נכון יהיה להגיע לענישה שהיא בתחתית המתחם ממש, אלא מעט יותר.

76. אשר על כן, **אציע לחברי להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:**

- א. מאסר בפועל למשך 13 שנים, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
- ב. מאסר על תנאי בן שנה, למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, שלא יעבור עבירת מין או אלימות מסוג פשע.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 125,000 ₪, שישולם תוך חצי שנה מהיום.

אלון אינפלד, שופט

ס. הנשיאה, השופט א. ואגו - אב"ד:

אני מסכים.

אריאל ואגו, סגן
הנשיאה אב"ד

השופט א. חזק:

אני מסכים.

אריאל חזק, שופט

לפיכך, הוחלט לגזור דינו של הנאשם, כאמור בחוות דעתו של כב' השופט א. אינפלד.

זכות ערעור לביהמ"ש העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.

אריאל ואגו, סגן הנשיאה אלון אינפלד, שופט אריאל חזק, שופט
אב"ד